

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 7 Nummer 6

Häggsjöns Intresse och Fiskeförening

Juni 2004

Medarbetare i detta nummer:

- Anna Nordieng
- Barbro Westerholm
- Bibie M Chronwall
- Edit Näslund
- Gunhild Westerholm
- Gunvor Nordieng
- Kurt Eriksson
- Nils-Erik Westerholm

Sommarfesten 2003

Sedan de gamla fiskarfesternas dagar som föreningen hade på Torsten's loge med mat, lekar och tävlingar, har det varit tunnsått med sommarfester. Sommaren 2003 blev det i alla fall en fest på temat talanger och begåvningar, eftersom Häggsjö hyser så fantastiskt många duktiga musiker, konstnärer och folk med andra färdigheter.

Läs om festen på sidan 7...

Inside this issue:

Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
Årsmötet och Nyårsafton år 2003, bilder	3
Sjödin på Nynäs	4, 5
Självhushållning i Häggsjö, del 3 ÅRET OM	6
Häggsjödagen 2003	7
Från en grannby	8, 9
Året runt på prärien	10, 11
Ryssgraven i Högsnäs	12
Järnvägen	13
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14
Lokala Krysset 4	15

Tunnbröd och Pizza

Gammalt och nytt möts i Häggsjö. När tunnbrödsbaket i dagarna två har avslutats så utnyttjar man ugnens eftervärme till pizzabak. Var och en får komponera sin

egen fyllning efter fantasi och smak.
Se Gunvors recept på deg på sidan 14...

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Efter ett års uppehåll har vi äntligen fått ett nytt nummer av tidningen på pränt. Efterlängtat och efterfrågat av många, vi ber om överseende med dröjsmålet och hoppas att detta nummer ger lite plåster på såren.

Nils-Erik Westerholm, vårt huvudankare när det gäller berättelser från förr, har bidragit med tre av sina historier. Edit Näslund (92) fortsätter sin beskrivning om självhushållningen förr i tiden i Häggsjö. Barbro, som var festkommitté, lyckades efter två år arrangera en mycket lyckad sommarfest och berättar om detta.

Till vår stora glädje har Bibie Chronwall, velat berätta om hur det är att bo på prärien i amerikanska mellanvästern mellan sina korta semesterveckor vid Häggsjöns sommarvärld.

Jag vet inte hur många år som osäkerheten beträffande järnvägen plågat oss, men nu börjar det ta form på allvar. Nästa år skall man börja bygga den två-spåriga mötesplatsen vid Häggsjön och den tre-spåriga vid Hälleyland. Säkerligen har de flesta berörda vid det här laget fått höra av Banverket vad som kommer att

gälla för respektive fastigheter. Om nu inte Timrå kommun stökar till det även för oss...

Vi ses på årsmötet, och följ uppdateringarna på internet av www.qrt.se samt studiecirkeIn om Häggdångers historia på www.qrt.se/haggdancer

/Qrt

E-post: Kurt.Eriksson@qrt.se

Kallelse till årsmötet den 11 juli 2004 kl 11:30 på Storholmen

Packa picknickkorgen och tag gärna med något att sitta på då vi ses på Storholmen.

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte på

- 1 Mötets öppnande
- 2 Godkännande av kallelsen
- 3 Godkännande av dagordningen
- 4 Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
- 5 Verksamhetsberättelse
- 6 Revisionsberättelse
- 7 Ansvarsfrihet för det gångna året
- 8 Val av 3 styrelseledamöter. 3 ledamöter för en tid av 2 år där Marianne Wassberg, Kjell-Erik Näslund och Edor Olofsson står i tur att avgå
- 9 Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år. I tur att avgå är Edvard Eriksson och Hans Rosenkvist
- 10 Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år. I tur att avgå är Kurt Eriksson
- 11 Val av revisorer för 1 år. I tur att avgå är Birgit Magneland och Christer Nordieng
- 12 Val av festkommitté för 1 år. I tur att avgå är May-Gun Göransson
- 13 Val av valberedning (2 st). I tur att avgå är Anders Lindqvist och Christer Nordieng
- 14 Övriga frågor
- 15 Mötets avslutande

Verksamhetsberättelse 2003 – 2004

Antalet medlemmar är nu före midsommar 88 st. En nettoökning med 5 st under året. Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Gunnar Forssén

Kassör: Marianne Wassberg

Sekr.: May-Gun Näslund

Ledam: Edor Olofsson

Kjell-Erik Näslund

Suppl: Edvard Eriksson

Hans Rosenkvist

Revisor: Birgit Magneland, Christer Nordieng

Festkom: Barbro Westerholm

Medlemsantalet i föreningen har ökat genom in- och utflyttningar av både fastboende och sommargäster. Antalet medlemmar är f.n. 88 st. I vårt register har vi dock 113 personer fördelat på 88 medlemmar och resterande intressenter som får tidningen. Ytterligare medlemmar bland nykomlingar till Häggsjö's sommarstugor bör kunna värvas under den kommande sommaren.

Storholmen den 11/7 2004

Årsmötet 2003 på Storholmen

Årsmötet genomfördes traditionsenligt på Storholmen den 14 juli.

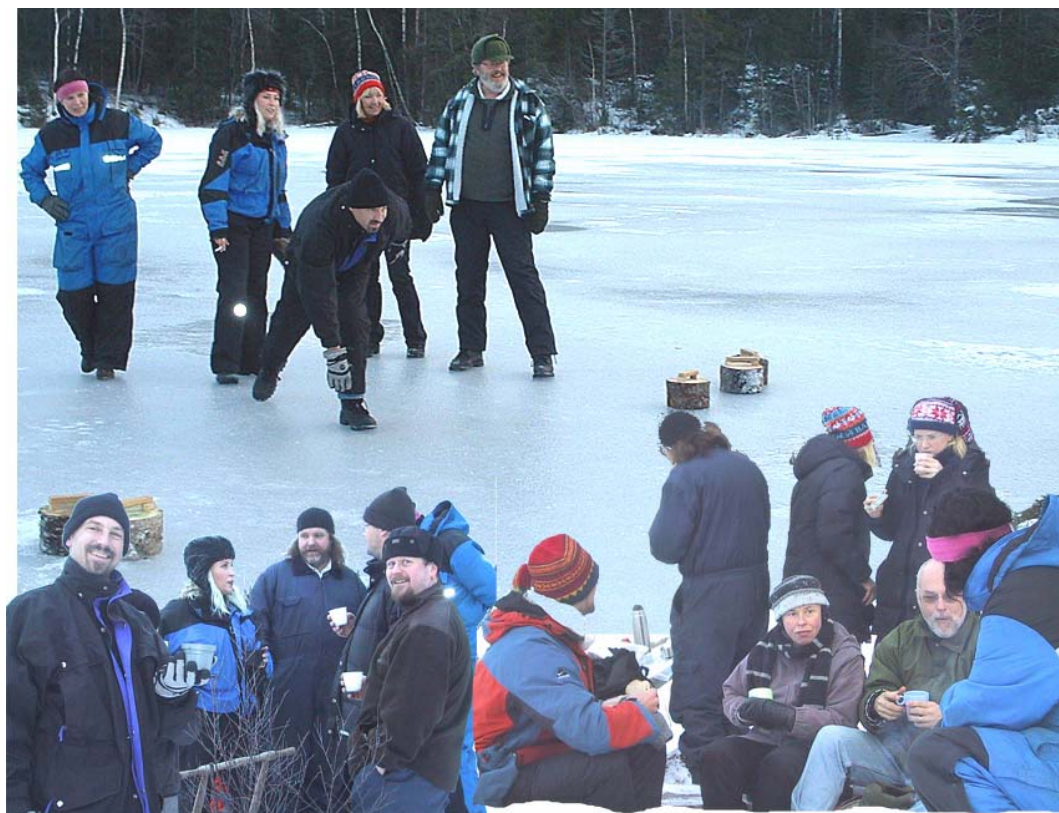
Vädret var vackert, flottar och båtar strömmade till från alla håll. Vi har inte på flera år varit så många församlade vid årsmötet. Gunnar Forssén valdes till ny ordförande i sin frånvaro, och vi ser fram emot att träffa honom vid årsmötet 2004.

Sven Bylund från Häggdångers fiskevårdsområde informerade om de insatser som gjorts, bl.a. har test av inplantering av ädelfisk i en mindre sjö skett. Man har också med hjälp av EU-stöd röjt upp längs Byån/Häggsjöbäcken för att

eliminera hinder så att laxöring har möjlighet att vandra upp längs ån. Årets tipsrunda innehöll en del slamkrypore och ett fåtal lyckades pricka in full pott. Men eftersom vi har så välvilliga sponsorer räckte dock priserna till alla oavsett insats.

Inget årsmöte är komplett utan medverkan av Martin Westerholm. Kan man tänka sig en bättre avslutning än

Nyårsafton 2003 på Häggsjön

Nu får Härnösands Curling se upp så att inte Häggsjö tar över inom sporten.

Med blankis på sjön och hemmagjorda "curlingstenar" fick sammankomsten på Storholmen ett nytt innehåll. Det fanns nog lika många stilar som det var deltagare och ingen totalvinnare korades. Men lägg er i träning, för Ulrika blir nog svår att slå.

Efter hårda curlingomgångar smakade glöggen, pepparkakorna och korven extra gott.

Sjödin på Nynäs

På 1920-talet förvärvade Sjödin ett mindre jordbruk på den del av Häggsjö som kallas Nynäs. För att vara exakt, det halvhemman som fram till 1880-talet var ett jordbruk som senare beboddes av Albin, vilken beskrevs i förra numret av Häggsjöns varjehanda.

Närmast kom Sjödin från Stigsjö där han innehått ett hemman som han avyttrade efter att hustrun avlidit. Till sin hjälp på Nynäs hade han skaffat en hushållerska från Ljustorp som hette Märta.

Sjödin var till lynne och läggning helt annorlunda de andra bönderna runt sjön. Något umgänge etablerade han aldrig med dem, men var fördenskill på intet sätt ogin eller fientligt inställd till grannarna. Nejdå, Sjödin var alltid korrekt i sitt uppträdande. En dundergubbe var han med bestämda åsikter om saker och ting som han inte gjorde avkall på. Lika korrekt var han även i sin klädsel, för det mesta klädd i kostym med väst prydd med den obligatoriska klockkedjan med vidhängande klocka. Av klädsel och manér att döma kunde ingen placera honom bland jordbruksbefolkningen. Snarare liknade han en pensionerad provinsialläkare eller landsfiskal eller något liknande.

Lika excentrisk var han med sina tillhörigheter. Alla lösa ägodelar var målade med en rödbrun färg, vars kulör var som en pseudonym för honom. För säkerhets skull var de även försedda med en stämpel med brännjärnet. E S D stod det, vilket betydde Erik Sjödin. Den här identifieringen återfanns på räfsor, liar, skottkärran, grepar, sparken, ja till och med på vävutrustning och husgeråd. Även farstudörren var målade med den här lättigenkännliga färgen. "Sjödinröd" döptes den till i folkmun. Vad som hände ute i den stora vida världen höll han sig ajour med genom att prenumerera på Aftonbladet och veckotidningen Idun. Vad som hände här hemma "gav han faen i" som han uttryckte det. Det får man nog reda på

ändå påstod han.

Tidigare hade han även en tid varit bosatt på Vagnön där han hade haft ett torp men även varit uppsyningsman åt grosshandlaren Modig och konsul Ramström, dvs varit dem behjälpliga med deras sommarställen. Varje sommar hälsade grosshandlaren och konsulen tillsammans med landshövding Artur Engberg, en redaktör på Västernorrlands Allehanda och författaren JR Sundström som Sjödin blivit bekant med under tiden i Stigsjö hos Sjödin på Nynäs.

Då var det fest i Kapernaum som en av deltagarnas romanfigurer skulle ha uttryckt det. Mat var beställd och levererades i korgar från Stadshotellet och dryckjom fattades inte heller. Var vädret bra tog hela sällskapet en roddtur i Sjödens stora skötbåt som var en kvarleva från Vagnötiden.

Detta var en levnadsstil som verkligen tilltalade Sjödin, vilken enligt vad som sades aldrig varit någon vän av den grå vardagen. Det tyngre sysslorna lejde han med ålderns rätt för och de flesta gårdssysslorna fick hushållerskan utföra. Hon fick verkligen kämpa ända in i det sista. Sin sista tid på jorden var hon sängliggandes, men till morgon- och kvälls mjölkning lyfte Sjödin upp henne och placerade henne på sparken som han dragit in i rummet. Därefter drog han sparken ner till lagårn. Sedan sköt han sparken från sidan in under kon så att hon kunde mjölka henne. Detta försiggick till drygt en vecka före begravningen.

Efter det att Sjödin blivit ensam slaktade han kreaturen, men fortsatte med att driva jordbruket kreaturslöst

genom att leja för skörd och bärgning. Höet buntade han för att sedan sälja det. När han skulle rusta för begravning efter Märta lejde han en kvinna från byn som skulle som skulle städa och feja i kök, kammar och sal. Självt var han behjälplig med det han kunde tänkas utföra.

Bland annat föll det på hans lott att plocka bort en del tomflaskor som samlats i ett skåp. I de flesta flaskorna fanns det några droppar kvar som han tacksamt tog del av. I en flaska var det nära nog en halv deciliter kvar. Han satte genast flaskan till munnen och drack ett par klunkar innan han kom på att det var formalin, en mycket giftig vätska som han använde för att i utspädd form bespruta krusbärsbuskarna.

Den annars så sansade och rättträdige gubben blev helt skräckslagen och chockad, övertygad om att nu var det bara den bleka döden som gällde. Han kröp stönande omkring på golvet, bedjande till Gud, Jesu moder, sin egen moder, liksom sin avlidna hustru och andra som kunde tänkas hjälpa honom i denna ohyggliga situation. Städtjänsten hade hört att mjölk var bra att dricka vid förgiftningar, så därför dracks den mjölk som fanns i huset upp. Om nu bönderna eller mjölken hjälpte, eller om formalinet var utspädd, eller om han helt enkelt inte var välkommen där uppe i det höga loft. Innan kvällen var han som vanligt och ingen skada tycktes vara skedd.

Efter hushållerskan bortgång hade Sjödin auktion på en del av bohaget och jordbruksredskapen. Auktionist var JR Sundström som han hade ett visst umgänge med. Enligt för mig obekräftade uppgifter var Sjödin den man som i JR Sundströms historier var involverad i den kapplöpning på Långsjöns is efter ett julottebesök i Stigsjö kyrka. Han vann loppet men tappade hustrun under den vådliga färden och fick vända för att hämta upp henne.

Någonting hände dock i samband med auktionen, för efter den var Sjödin och Sundström ovänner och Sundström sågs aldrig mer på Nynäs.

Sjödin på Nynäs... forts.

När Sjödin fyllde 90 år hade han kalas för några grannar, sin dotter och måg från Ljustorp samt dottersonen med hustru vilka var arrendatorer på prästgården i Ljustorp. Från Ljustorp kom också en kvinna som hette Amanda och som skulle sköta matlagning och servering vid kalaset. Amanda, som under kalasets gång lät sig väl smaka av de dryckesvaror som bjöds blev under festens gång vad man brukar säga lite "rund under fötterna", vilket inte var så vanligt bland damerna i de här trakterna. När hon under vickningen bärande på en bricka med fyllda glas trasslade in sig i de långa kjolarna och stöp i tröskeln intill salen, exploderade gubben så att innan någon hann ingripa kastade han ut damen ifråga. Det fordrades stor medlingsinsats från de övriga gästerna innan hon fick komma in i stugvärmen igen.

Två gånger i månaden åkte Sjödin in till stan för att göra sådana inköp som han inte kunde göra på diversehandeln i Granliden. Lövdahls delikatessaffär var en butik som han tyckte om att frotera sig i. En präktig motbok hade han som måste skötas och på Hellstrands tobaksaffär gjorde han sitt inköp av snussorter som inte lanthandlaren kunde tillhandahålla, bland annat en sort som hette "Rappe" vilken han framhöll var mycket dyr, när han framförallt bjöd kvinnorna på en snus. Ögonen tindrade på gubben om den bjudne nös en eller helst två gånger.

När det var stortvätt på våren hos Sjödin, hängde kalsonger, skjortor och ett otal snusnäsdukar i alla färger på tvättlinan. Det hela förde tankarna till en seglingsregatta med de flaggspel som tävlingsbåtar brukade föra.

När han var 93 år och var på besök hos dottern och mågen i Ljustorp fick Sjödin en mindre hjärnblödning, vilken fick till följd att han kom in på ett ålderdomshem i Ljustorp där han vårdades ett par år innan han avled. Han hade redan före sitt insjuknande sålt stället till två damer som skulle använda det till sommarbostad.

Sjödin ligger begravd på Ljustorps

kyrkogård.

/NEW

Sommargudstjänst i Häggsjö

hos

Edit Näslund /

Gunvor o Christer Nordieng

den 4 juli 2004

kl. 14:00

Kyrkoherde Lars Eriksson

Tema: Självhushållning i Häggsjö

3. Året runt

De mesta som gjordes av arbete på en gård förr var än mer årstidsbundet än idag och nedanstående minnesglimtar är från 1920-talet och framåt, där företrädesvis kvinnoysslorerna skildras.

Efter jul blev det ett litet uppehåll. Sen tog mamma in spinnrocken och spann garn som blev till raggsockor åt karlarna. Att sitta och brodera på en duk gick inte för sig, utan det blev att laga och lappa trasiga kläder. Man var så sugen på att få brodera och när jag var femton år fick jag en bonad med uppritat motiv. Den hade jag med mig ut på slätten och stal mig till en systund mellan höllassen.

Nästan varje vinter satte man också upp en väv, ofta för att få mer sänglinne som det behövdes mycket av i en stor familj och då man sparade all smutstvätt till våren. Man vävde tuskaft till överlakan och örngott och fyrskäft till underlakan som gav starkare väv. "När jag var nygift hade jag inga underlakan med mig och då hjälpte svärmor mig att sätta upp en väv så att jag kunde väva tio underlakan. Revhåla hade vi på lon (revhåla var ett karuselliknande redskap som användes för varpning). Varpen var av köpt bomull och inslaget var linne som odlats hemma.

För karlarna följde en tid av skogsarbete efter jul och framåt våren. De tog också in snickarbänken i bryggstugan och lagade och gjorde nya redskap.

Vårvintern var stormen före lugnet kan man säga. Från maj och framåt var den mest bråda tiden på året:

- Ylle, pälsar, vinterkläder skulle vädras, skrubbar städas och malkulor placeras där fara för mal fanns
- Sommarens och höstens tunnbröd skulle bakas. Man åkte till kvarnen och fick kornet och vetet malt.

- Vinterns tvätt skulle tvättas (beskrivet i tidigare Häggsjöns varjehanda)
- Bryggstugan skulle städas. Det var ett drygt arbete att förvandla det som fungerat som snickarverkstad och bagarstuga till ett beboeligt sommarhushåll
- Efter flytt till bryggstugan skulle hela stora huset städas noggrant
- Vinterns behov av ved skulle huggas och staplas

Jämsides pågick "våranna"(vårbruket)

Deadline för vårarbetet var midsommar och när gårdsplanen var slagen och räfsad på midsommaraftonens förmiddag var det helg!

Omkring Sara-dagen (19 juli) började "slåttanna" följd av "skålanna" i september.

Man kan tänka sig vilken planering och jobb som krävdes för att hålla 8-10 personer i hårt fysiskt arbete med mat från morgon till kväll. Ingen kyl och frys för förvaring och i stort sett allt kom från gården. Blev någon stund över behövde det omfångsrika trädgårdslandet rensas.

Varje höst efter tröskningen var det dags att fyll alla halmmadrasser med ny halm. Den gamla halmen togs självklart tillvara och användes till strö i lagårn. Det var lite konst att fylla madrassvaren med halm så att den blev jämt fördelad. Att lägga sig och sova på en nyfylld halmmadrass var en skön upplevelse. Halmen byttes två gånger per år, förutom hösten också när man flyttat ut i "bryggstuga" för sommaren. Vinden på "bryggstuga" som var oinredd utnyttjades av ungdomarna och blev riktigt hemtrevlig när stänger med

nytvättade tras mattor hängts upp som skydd mot "rate"(gamla och oanvända saker).

På hösten upprepades mycket av de som gjordes på våren för att fylla på matförråd för vintern, dvs slakt och bakning. I samband med slakten och tunnbrödsbaket bakades även "blobrö", som är som hårt tunnbröd men med blod som degvätska

Ett årligen återkommande projekt var att göra "pärbro". Det gjordes två gånger per år i samband med tunnbrödsbaket. Det var en procedur som tog tre dagar.

Dag 1 kokades potatis(helst Magnum Bonum) som skalades och maldes i en köttkvarn. I potatisen rördes in varmt grovt rågmjöl och "degen" ställdes på ett varmt ställe ett dygn för att "bettna"(potatisen vattnade sig och blev till en blöt deg med rågmjölet)

Dag 2 rördes jäst, sirap, kryddor och finns rågmjöl i degen och så fick den stå och jäsa ett dygn.

Dag 3 på kvällen knådades degen med vetemjöl och bakades ut till runda bullar ca 20 cm i diameter. Gräddningen skedde i eftervärmen efter tunnbrödsbaket som pågått några dagar. Hela ugnen travades full med bullar och flyttades under gräddningen runt på hällen för att bli jämt gräddade. Brödet förvarades sedan i lårar och var oftast det enda mjuka matbröd som åts. Det var dessutom mycket hållbart och förvarades flera månader utan att förlora sin goda smak. Till midsommar plockades ett extrastort "pärbro" fram som varit förvarat i kornlåren.

Den tid efter våren som var hektisk var från slutet av november fram till jul. Det var som tidigare nämnts slakt och bak. Vid julslakten gjordes all julmaten. Vid julbaket passade man även på att grädda pepparkakor

Häggsjödagen 2003

En av de många soliga sommarlördagarna under 2003 kunde vi äntligen samlas till en Häggsjödag hos Nordiengs som upplåtit utrymme för en temadag som skulle handla om alla de talanger och förmågor som Häggsjö är så rikt på i form av konst, sång och musik.

Logen var förvandlad till ett konstgalleri och besökarna fick ta del av alster från vitt skilda konstformer som utövas i byn. Det var barnkonst, glasmålning, silversmide, akryl, gips, akvarell och konst framställd med motorsåg.

Det fanns också tillfälle att få en introduktion i Tarot, vilket så många ville uppleva att kön

till Karen och Birgit ringlade sig lång hela eftermiddagen och kvällen.

Några timmar före festen hade även Häggsjö 4H-gård öppet hus där det fanns möjlighet att träffa djuren och få en ridtur för barnen.

Ett nittiototal personer drack kaffe, minglade bland utställd konst och plockade fram mat att grilla vid uppvärmda grillar. Efterrätten bestod av kalvdans som arrangörerna bjöd på, en rätt som många smakade för första gången.

Ola Lind inledde festen med ett mäktigt framträdande när han spelade på Didgeridoo, ett gammalt instrument från

Australiens ur- invånare. Han sjöng även strupsång, en sångteknik som han blivit inspirerad att lära sig efter att under ett par månader hört ljudet från bakaxeln på sin gamla Volvo 145:a.

Kjell-Erik Näslund och Anders Westerholm varvade sedan med fiol, gitarr och munspel under eftermiddagen och höll stämningen på en gemytlig nivå.

Martin Westerholm som är född i Häggsjö var en självklar del av underhållningen och läste dikter av L.A. Ledin som finns utgivna på en av hans CD-skivor.

/BW (Festkommitté)

Från en grannby

Tidigt en lördagsmorgon, klockan hade knappt blivit sex, ringde telefonen. När jag svarade frågade en bekant röst om jag kände igen honom och om jag var uppstigen. Han hade just tittat på klockan och fann tiden okristligt tidig ursäktade han sig men jag kunde lugna honom med att visst kände jag igen honom och visst var jag uppe. Jag väntade på en kompis för vi skulle på harjakt.

”Jae, de va ju inte för å fråge om du va vaken som ja ringde, utan det ä på dä vise att vatteledningen till lagårn ha roste igen”. Han undrade om jag hade någon kompressor hemma och ville komma och blåsa upp ledningen. Jag förklarade att jag för tillfället inte hade någon kompressor hemma för den var ute på jobb, men att jag förmodligen skulle få en ledig under veckan. Nästa helg skulle det kunna ordna sig, men jag sade att det var förenat med vissa risker att blåsa upp gamla vattenledningar med tryckluft. Var de mycket angripna kunde det hända att de gick sönder. Jo, det förstod han, men gick det så illa fanns det ingen annan utväg än att göra sig av med kreaturen. För till våren skulle dom ju i alla fall bort. ”I maj ska kärringa å jag fara ti Amerka. Vi bli borte en hel månad. Vi ska hälse på dot’ra som vi inte ha sett på fem år.

Två barnbarn ha ja fått där å. Vi ska passe på å fülle nå år. Ja hoppas att vi få vara frisk å kry. Så inte stå vi fall men ån rostig vatteledning inte”

Efter en stunds prat om det ena och det andra bestämde vi att jag skulle komma nästa lördag, förmodligen vid middagstid, för om det var bra väder ville jag inte missa en jakttur på morgonen.

Veckan gick och när det åter var lördag var jag på plats hos den blivande amerikafararen. Han hade förberett det hela med att ”vike upp ståndarn i lagårdskälla” som han uttryckte det, så det var bara att koppla in tryckluftsslang nere i lagårn och släppa på lufttrycket. Det hela var överstökad på några minuter och resultatet var över all förväntan och det var en glad uppdragsgivare som efter det att vi återställt ledningarna i lagårn bjöd mig in på kaffe.

”Du ha gjort ett bra arbete”, sa han. ”Kärringa bli gla när hon få höre att du ha räddat live på kräka fram ti vårdan. Hon vet ju snart inte på vicket ben hon ska stå hon inte. Hon längte ju tills hon få träffa jänta och bånåna, men hon gruve se för å hä iväg mä korna. Å så ä dä ju dä där mä flygmaskinsåkninga som ä lite kymig”. Det kunde jag ju förstå, så jag frågade om det var första gången som dom skulle flyga. På det svarade han att dom i samband med en centerstämma i Östersund

hade deltagit i en resa med flyg dit. ”Manne å jag hade varsin fickflaska me konjak så vi tog oss na redige ener därme flygfälte innan vi steg på. Å sen hade dom kunna frakte oss ti månen om dom hade haft lust ti dä. Å på dom större flygplana bju dom på konjak o whisky så nog kom dä å bli bra mä dä. Då kanske dä bli värre för kärringa, men ha vi komme så långt, tro ja att hon längte så efter jänta att ingenting kan stoppa na”. Det var ett resonemang jag gav honom fullkomligt rätt i.

Men hur trodde han att det skulle gå med språket undrade jag. Även där var han optimistisk. Själv hade han inte förberett sig men det skulle finnas en sammanslutning där som hade svenskt ursprung och som talade svenska.

”Å kärringa ha tala mä na grammofonskiver hela sommarn, å när pojken å hon tala mä varann då äre svengelska som gäll. Å ja ha väl snappa opp na ol jag å”, sade han och skrattade gott.

Under samtalets gång hade vi kommit in i den nyrenoverade mangårdsbyggnaden och det magnifika köket vilket föranledde mig att berömma honom för den verkligt smakfulla restaureringen av den gamla byggnaden. Han tyckte själv att det blev bra. ”Men mycke arbete vare och

(Forts. på sidan 9)

Från en grannby... forts

dyrt vart dä. Ja du som är bergsprängar skratte väl, men ja gett tal om vicket helvete ja höll på å ställe till när vi skulle gräva ut jordvåningen. Vi hade hela bynninga stå'enes på pallningar och hade grävd ut allt som skulle grävas, men tro du inte att de gatt bli en lite bergklack kvar i ene hörne där tvättstuga skulle bli. De va inte mer än en halv kvadratmeter. Ja va på väg å ringe efter dig men ja hade ju sprängt lite grann i lumpen så ja fick för mig att dä där klara jag nog själv.

Ja skicke Karl-Axel till n'Viktor för å höre om han hade nån dynamit hemma. Han bruke ju hålle på å spränge nå stener ibland han. Å pojken kom hem med både nitrolit å dynamit i en handtagspåsa. Sen ja hade ladde någre gubbar av varje sort, va vi ner till sjöstranna efter lite finen blålere och fördämde å gjorde en bulldose. När ja hade tänt på och skicke pojken ner till mjölkborde för å se till att ingen skulle komma gåendes ti gårs, gick ja bort åt lobrygga för å passe där.

Då kom ja å tänke på svärmora oppe på vinn. Då small dä! Kan nån begripe vicken kraft dä ä ti dynamiten? Vi hade ju tage

bort golve i nervåningen så när dä small for varenda fönster ut bortur bynninga å att hon stog kvar va väl ett herrans under. N'Kart-Axel kom springenes å han som aldrig bruke sväre sa: Dä denne tog uta helvete dä farsan. Jae sa ja, nog gjorde re dä, men hur tror ru att dä gick mä mamma oppe på vinn? Pojken vart alldeles blek och ja vanä nog redan förut. Bena bar mä knappt när vi gick opp för trappa. Farstugolve oppe på vinn hade tryckts opp så dä såg ut som om man hade kört ikull mä ett velass, å när vi öppne döra ti vindskammarn satt kärringa på en stol där i ene hörne å såg alldeles apatisk ut. Hon liksom vagge mä kroppen och sa: Tack gode gud som i himmelen bor. Lev i kärer, äre krig eller va ä re föla? Å va ä a'Greta?

Vi försökte förklara att nå krig är ju inte, å a'Greta va i stan å skulle komma hem me fembussen och va som hade hänt dä va att höll på å försöke å spränge bort en bergklack där tvättstuga skulle bli"

Ja, den här moderniseringen dä bli våran död, sanna mina ord. Hon va liksom inte nå för nymodigheter hon. Hon tyckte att dä va bäst å ha'ne som man va van mä"

HuvudHjärtaHandHälsa

Sommarläger 2004 på Häggsjö 4H-gård

Lantgårdsläger tema Häst

Vecka 25. 13-18 juni

Ingen eller lite häst/ridvana

På detta läger får Du lära Dig sköta om hästar, rida och kära häst. Sköta om gårdens övriga djur, bada, leka, vara i naturen, grilla m.m.

Vecka 26. 19-24 juni

Med häst/ridvana

På detta läger får Du lära Dig mer om hästar och utveckla dina hästkunskaper Sköta om gårdens övriga djur, bada vara i naturen, grilla m.m.

Kontakta

4H-gårdsföreståndaren:

May-Gun Näslund 0611-77023

och/eller

Skall Du snickra på stugan i sommar ?

Kolla först med Din lokala leverantör av trävaror

Sågade o hyvlade

Trävaror

till bra priser

Varför åka över ån efter vatten ? Jag har mycket av det Du vill ha till stugbygget i sommar

/Sven Eriksson

**Erikssons
Träförädling**

Säbro, Sörmark 6

Året runt på prärien

Bibie M Chronwall, med sommarstuga vid Häggsjön och vår mest avlägsna prenumerant på tidningen, berättar hur trädgårdens årstider kan te sig när man bor på prärien i Missouri, USA

Mark Twain hade rätt, om man inte tycker om vädret i Missouri behöver man bara vänta en kvart så ändrar det sig. Idag strålar solen från en klarblå majhimmel. Ofattbart att bara igår var himlen becks svart, regnet öste ner, hagelkorn stora som tennisbollar rapporterades och tjutet av sirener böljade över grannskapet. Maj är högsäsong för tornados. Även om radarmätningar och snabb databehandling gör det möjligt att ganska väl förutsäga när och var en tornado kan väntas så människor kan söka skydd, så är de emotionella och materiella skadorna mycket stora.

Annars är våren strålande vacker här, och den börjar tidigt. I vår trädgård blommar snödroppar och krokus i februari, sedan kommer Forsythia, tidiga tulpaner, påsk och pingstliljor i snabb följd. Magnoliorna är de härligaste moln av rosa och vitt. Men man är tacksam om man får njuta av dem en vecka utan att en sen frost förvandlar blommorna till brun sörja på grenarna. Vi kan ha frost och snöflingor långt in i april. Tidigt i maj kommer 'redbuds', ett litet träd som tillhör ärtväxtfamiljen. De vitt utspridda grenarna är helt täckta av små mörkrosa blommor, senare på sommaren är grenarna fulla av bruna ärtskidor och så följer massor av skott på marken. 'Dogwood' är ett annat populärt, rätt litet träd som gärna växert vilt ute i lövskogarna häromkring. Tänk dig ett skirt träd med jättelika hönsbärs blommor i vitt eller rosa! I år är rosorna rikblommigare än jag någonsin sett dem, ja, överhuvudtaget är allt frodigt och knoppigt tack vare en rätt mild vinter och det myckna regnandet. Vi behöver verkligen vatten efter många års torka.

Tyvär kommer hettan snart och tar rosorna, men då blir det prärieväxternas tid, de är adapterade till stekande sol

och torka. Som gammal fältbiolog fann jag det naturligt att välja växter som hör hemma i detta klimat och att välja arter som drar till sig fåglar och fjärilar. Vi ville skapa en liten oas för de vilda mitt i stan. I år har vi åtminstone tre generationer kaniner som hoppar omkring, tyvärr äter de som hästar. Så har vi en armé av randiga jordekorrar. De är bedårande, men har specialiserat sig på vindruvor, krusbär, svarta vinbär och hallon. Många år rensar de

fullkomligt rent på buskarna innan vi hinner dit. På nätterna vandrar pungråttor genom trädgården och jag vet att det finns tvättbjörnar. Tyvärr har jag aldrig sett dem innanför staketet, folk säger jag skall skatta mig lycklig, men jag tycker det vore trevligt. Vi ser en hel del fåglar, men fågelsången är sannerligen inte som i Häggsjö. Nu måste jag säga att kolibrierna kompenserar en hel del, jag tröttnar aldrig på att observera dessa små mirakler som susar fram och sen hänger blickstilla framför utvalda blommor. Men de är aggressiva och jagar iväg varandra från matapparaterna som levererar sockervatten. Flera fågelarter häckar innanför staketet, ett par kardinaler, hanen knallröd, traststor och med tofs på huvudet bor i en spaljerad ros och en liten hackspett med familj gästar matstället med solrosfrön. En

amerikansk 'robin' är inte en rödhake som den engelska utan en trastfågel som liknar en rödvingetrast men låter som en snöskata. Kattfågeln jamar som namnen, men sjunger snarlikt en helsvensk trädgårdssångare. Då sluter jag ögonen. Nätterna är kolsvarta och försommarens svärmar av eldflugor bidrar till känslan av att vara långt borta från barndomstrakterna.

I slutet av juli dallrar luften i hettan. Det är tyst och knastertorrt, men luftfuktigheten är mycket hög. Man är helst inte ute annat än tidigt på morgonen och man rör sig mellan luftkonditionerade områden. Det är som att bo i en ljummen bastu. Det möglar i garderoberna och i bokhyllorna. Fästingar av amerikaformat är vanliga och 'chiggers', små otäcka kvalster som kryper in under skinnet och kliar i flera månader, gör det ännu ogästvänligare i markerna. Då är det bäst är att åka till Häggsjö.

Framemot mitten av september svalnar det av och livet blir drägligt igen, speciellt när

Året runt på prärien... forts

fjärilarna börjar komma. De är helt spektakulära, arter som jag tillförne bara sett på bild!

Fascinerande är de stora orange och svarta 'monarchs'. De finns här hela sommaren, men på

exploderande transformatorer lyste upp himlen nästan somnorrskan. En stor lönn gick ner framför huset, stora grenar låg kors och tvärs över grannskapet, flygplatsen (och universitetet) stängde.

Vi var utan ström i fem dagar,

nybyggarlivet var intressant ett par

dagar men det var

skönt när ljus och värme kom tillbaka.

Vädret är så dramatiskt här, när det

är varm är det 35

grader Celsius (jag vänjer mig aldrig vid

Fahrenheit) i arla

morgonstund, under

torka regnar det inte

på månader, så vråker

regnet ner över

dräneringsbäckenet

och delar av staden

ligger under vatten

och Missourifloden

blir ytterligt farlig.

Eller så snöar det 30

cm på en dag och det

har vi inte utrustning

för och allt blir kaos.

/Bibie

I januari börjar dagarna ljusna, trollhasseln blommar förfullt därute i snön och julrosorna tittar

eftersommaren flockar de sig och flyttar till Mexiko! Ett år såg jag en flock på sisådär 300 flyga över. De stannar ett tag i trädgården och tankar. En del kommer inte längre, men de fick åtminstone en god sista måltid. Jag sparar dem i en liten svepask.

upp. Ett år har gått i mellanvästern.

Hösten är färgrik, vädret är oftast vackert. Cikador och 'crickets' stridulerar med öronbedövande kraft och natten genljuder av trädgrodnarnas bubbel. I början av november är det dags att flytta in citrusträden, hibiskusarna, orkideerna och amaryllisarna som har varit på sommarnöje på altanen. Natthluften tystnar, frostnätterna börjar, kanske litet snö, men säkert de fruktade isregnen. Vintern 02 förde med sig ett fruktansvärt oväder. Knakandet av fallande träd ekade över nejden och

Ryssgraven i Högsnäs

En gammal skröna i Högsnäs är historien om ryssgraven som är eller var belägen ca 100 m sydsydväst Djuptjärn. Upprinnelsen skall ha varit den stora hemsökelsen som drabbade Härnösand med omnejd på 1720-talet. Byarna By, Skedom och Torrom blev svårt ansatta.

Enligt skrönan skulle några från de här byarna ha varnat och ljerat sig med Högsnäsborna, så att när plundrarna kom fram till Högsnäs utbröt ett regelrätt krig, vilken koalitionen gick segrande ur, och inkräktarna drevs iväg. Två eller tre av inkräktarna hade mist livet, och skulle ha begravts på den nämnda platsen. Anledningen till att graven placerades söder om Djuptjärn var förmodligen för att den låg en bit utanför själva byn. Vägen från Åvike till Norrstigen var ännu ej byggd, och jordbruket som idag innehas av makarna Sandelius hade sina byggnader på andra sidan Gårdstjärnen där än i dag grundstenarna står kvar och på centimetern stämmer med de hus som finns idag på den nya platsen. De hade helt enkelt timrats ner och flyttats när nya vägen byggts.

Innehavarna av det jordbruket till i mitten av 1900-talet Edvard och Hanna Eriksson hade en son som hette Rune, vilken har talat om för mig hur han som barn följde med den legendariska Önnes Johanna på våren för att iordningställa och smycka graven. Tant Eriksson, Runes mamma, tillhandahöll blommor som planterades. Johanna tyckte att det var så "stygt" att de här soldaterna skulle ligga så här ensamma i skogen i främmande land, som hon uttryckte det. Mycket tyder på att graven mer eller mindre vårdades och respekterades av byborna fram till mitten av 1900-talet.

Idag är graven omöjlig att lokalisera. Jag har varit där flera gånger och letat men inte lyckats hitta något som skulle kunna vara en grav. Rune, som på sin ålders höst blev gravt handikappad beskrev utförligt var den låg, men det var ändå inte möjligt att hitta graven. Nu är Rune borta och det är de flesta från den tiden.

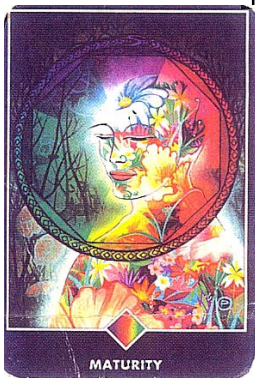
Såna här saker fick en plats i folks tankar och medvetande, men får idag ofta ge vika för det flöde av katastrofer och händelser som vi dagligen blir matade med.

Prova på en Tarottolkning

*Varje torsdag och fredag i Prismahuset,
2:a våningen
(Salong Ulrica)*

*Tarot är: Ingen spådom
Tarot visar: Framtiden är inte fast
Tarot ger: Insyn i Din
verklighet*

*Tarotkortens unika visdom
hjälper Dig att hitta
sanningen inom Dig och
stöder Dig att finna Dina
egna svar. Ju mer förståelse
Du får, desto mer ansvar tar*

Tarottolkare: Birgit Tangen

Bokade tider: Torsdagar kl. 12–18:30

Drop-in: Fredagar kl. 12–17:00

Ring för tidsbokning: 0730-48 35 62

Tel.tid: Mån-ons, kl. 12-18

Salong Ulrica

**Hårvård för damer och
herrar**

0611-125 09

**Köpmangatan 4 B
(Prismahuset)
Härnösand**

Ny mötesstation i Häggsjön

Ny mötesstation i Häggsjön

Ådalsbanan är 18 mil lång och sträcker sig mellan Sundsvall och Långsele. När Botniabanan kopplas ihop med Ådalsbanan beräknas tågtrafiken på lång sikt bli 40-60 tåg per dygn. Av dessa kommer cirka 20 stycken att vara godståg.

Trafiksimuleringar och kapacitetsberäkningar har lett fram till att Häggsjön är ett av de lägen där en mötesstation bör byggas. Banverket kommer därför att bygga en ny mötesstation efter den befintliga järnvägen på Häggsjöns sydöstra sida, Mötesstationen kommer att utformas som en tvåspårsstation med en längd av 1 200 meter. Sidospåret kommer att byggas söder om det befintliga

spåret. På järnvägens norra sida planerar Banverket att bygga ett teknikhus för signaltekniska anordningar.

Dessutom kommer ett antal signalskåp att byggas inom banområdet. Banverket räknar med att börja bygga mötesstationen under år 2005 och att vara klar under år 2006.

Ökad trafiksäkerhet

I dag korsas järnvägen på två ställen av väg inom området för mötesstationen. Den ena vägen är väg 403 om Banverket föreslår ska stängas av. I stället förlängs väg 403 mellan järnvägen och Häggsjön till den andra korsningen som finns sydväst om mötesstationen. Denna korsning är i dag utrustad med enkel ljussignal men kommer att få bommar istället. Banverket kommer också att dra om skogsbilvägen som går söder om mötesstationen. När väg 403 stängs av där den i dag korsar järnvägen kan mötesstationen upplevas som en barriär. Däremot förbättras trafiksäkerheten eftersom Banverket kommer att sätta upp bommar där vägen korsar järnvägen sydväst om mötesstationen.

Miljökonsekvenser

Den planerade mötesstationen kommer att gå förbi ett sommarstugeområde vid strandkanten mot Häggsjön. Området är kuperat och präglas av vatten, skog och öppen jordbruksmark i väster.

En av de mest skyddsvärda naturmiljöerna är Häggsjöbäcken där det finns flodpärlmusslor. Banverket bedömer att beståndet av flodpärlmusslor i bäcken inte kommer att påverkas av byggandet av mötesstationen.

Landskapsbilden kommer att påverkas något under

byggnadstiden eftersom Banverket delvis måste ta bort en trädriddå som växer längs Häggsjön. När mötesstationen är klar planterar Banverket

dit nya träd, dock inte på två kortare sträckor där det ligger tryckbankar i vattnet. Sjön kommer på det sättet att bli mer framträdande. När Botniabanan kopplas ihop med Ådalsbanan och tågtrafiken ökar kommer det att innebära buller och vibrationsstörningar för boende i området. Bullerskyddsåtgärder kommer att sättas in för att mildra dessa.

(Red. anm: Ovanstående text och bild är hämtad från Banverkets information på Internet i juni 2004.

För herrarna:
Häggsjö-smycket
nu även som PIN

På kavajslaget eller slipsen
Design o produktion:
Christer Nordieng

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- Janne 10 Vängmanteater: 30/6, 2/7 kl. 19, och 3/7, 4/7 kl. 14
- 27 / 6 Sommarcafé i Barsviken öppnar för säsongen. Öppet 12 - 16
- Även söndagarna 4/7, 18/7, 25/7 och 8/8
- 4 / 7 Sommar gudstjänst i Häggsjö hos Nordiens
- 7 / 7 Torpkväll på Janne Vängman m. Nicke Sjödin, kl. 19
- 10 / 7 Slätt'ansbal på Häggdångers Bygdegård kl. 20:30
- 11 / 7 Sommarsöndag i Barsvikens kapell kl. 11
- 11 / 7 Årsmötet på Storholmen, kl 11:30
- 14 / 7 Torpkväll Janne V med Per Särman, kl. 19:00
- 21 / 7 Torpkväll på Janne Vängmans m. Tord Åhman
- 28 / 7 Torpkväll på Janne Vängman m. Stigsjö kyrkokör
- 31 / 7 Auktion Janne V. torpet kl 11:00. Visning fr kl 10:00
- 31 / 7 Barsviksdagen "Sommarknaden" kl 12-15
- Juli Birgitta's bagarstuga i Dalund – torsdagar i juli kl 12 - 20
- 2 / 10 Bygdegårdens dag med middag och dans på kvällen
- 7 / 12 Årets julmarknad på Bygdegården

Annas grova Häggsjölimpa

(2 bröd)

7 dl vetemjöl

4 dl grahamsmjöl

2 dl grovt rågmjöl

1 tsk salt

1 dl solrosfrön

1 dl linfrön

1 dl hela torkade aprikoser (ca 100 gr)

1 dl russin

1 dl hasselnötter

1 lit filmjöl

1,5 tsk bikarbonat

2 dl mörk sirap

Beredning:

1: Sätt på ugnen på 175 gr

2: Blanda ihop mjölsorterna med salt, solrosfrön, linfrön, aprikoser, russin och nötter i en bunke. Nötterna kan grovhackas eller användas hela.

3: Blanda noga ihop filmjöl med bikarbonat och sirap. Tillsätt mjölblandningen och rör mycket

Pizza a la Häggsjö

6 dl vetemjöl

1 tsk salt

100 gr smält smör

2 st ägg

1,5 dl mjölk

1,5 tsk bakpulver

Trots stor fantasi med olika fyllningar blir en pizza sällan bättre än vad dess deg bjuder.

Gör Gunvors Häggsjö-deg så här:

Blanda mjöl, bakpulver och

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m. Leksaker före 70-tal

Ring 0611-606 33

Erbjudes:

Böcker, över 400 titlar

Branting, Fogelström, Mårtensson, Mankell, Christie, Doyle m.fl
För katalog ring 0611-740 77

Nisse's Nubbesallad special

6 hårdkokta ägg

1 hackad rödlök

1 dl hackad purjolök

7 kokta pärer i tärningar

1 stor tub kaviar (8 msk, tex Kalles)

1 ½ dl majonnäs

2 dl gräddfil

1 dl creme fraiche

1 burk matjesill

1 knippe hackad dill

Rör ihop samtliga ingredienser och låt röran stå några timmar innan den äts.

Lokala krysset 6 - något att bita i för de bitna...

1		2	3	4	5	6		7		8	9	10	11		12	13	14	15
		16					17			18				19				
		20					21		22									
23	24					25							26					27
			28		29						30	31				32		
33		34									35		36		37			
	38				39		40		41		42		43				44	
45					46	47						48				49		
50				51								52			53			
		54					55		56	57		58					59	
60	61			62				63		64							65	
66			67			68			69			70			71		72	GW
73					74				75				76					77
		78				79		80				81	82					
83				84				85	86		87					88	89	
		90					91			92		93			94			
95	96					97			98		99			100	101			
102									103									

Vågrätt:

- 1 Vart fjärde år
- 8 Vemod
- 12 Bränsle
- 16 Rajeri
- 18 Dansband
- 20 Våt
- 21 Dit hör Kuba
- 23 Travbana
- 25 Stadsdel
- 26 Skjorta
- 29 NTO-are
- 32 Spel
- 33 Sköna
- 35 Vinade
- 38 Kan dag vara

- 43 Efter AB
- 44 Insekt
- 45 Stam
- 46 Förr för äldre
- 50 Löga
- 52 Vapenslag
- 53 Ask
- 54 Petimeter
- 56 Där plockas hjortron
- 59 Väderstreck
- 60 På kompass
- 62 Från vikingatiden
- 64 Författare
- 65 Avis
- 66 Kajuta

Lodrrätt:

- 1 Stängel
- 2 Ort
- 3 Mål
- 4 Sävlig
- 5 Farit
- 6 Egyptisk gud
- 7 Kloka
- 8 Berg
- 9 Flod
- 10 Frost
- 11 Ägg
- 12 Dräpte sin bror
- 13 Ört
- 14 Braka
- 15 Talade
- 17 Slapp
- 18 Rå

- 19 Kan vägar vara
- 22 Fluga - två gånger
- 24 Hund
- 25 Eld
- 27 Framåtanda
- 28 Nära Häggsjö
- 30 Ångfartyg
- 31 Ett .. Tre
- 34 Den sätts
- 36 Rödviolett
- 37 Förneka
- 39 Skadad
- 40 Fisk
- 41 Test
- 42 Spel
- 44 Sentera
- 45 Kommer i regel tvåa

Lösningen skickas till:
Redaktionen c/o Kurt Eriksson

Rätt lösning medför hedersomnämning i nästa nummer och ev. pris. Glöm inte ange Din adress.

Namn: .....

Adr: .....

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön och har intresse i sjöns välmåga.

Ordförande: Gunnar Forssén
Adress: Kometvägen 16
863 32 Sundsbruk
Tfn: 060-52 62 18, 070-603 02 21
Sekreterare: May-Gun Näslund
Adress: Häggdänger, Häggsjö 46
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-770 23
Kassör: Marianne Wassberg
Adress: V:a Ringvägen 106
871 42 Härnösand
Tfn: 0611-167 56 / 0611-770 60

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Lindvallsgatan 2
117 36 STOCKHOLM
Tfn: 0708-66 66 07
Fax: 0708-66 66 08
E-post: Kurt.Eriksson@qrt.se

Vi finns på nätet!
<http://www.qrt.se>
<http://www.qrt.se/haggdanger>

"För Häggsjön, genom tiderna"

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- Mycket bra, önskar läsa fler
 Det är OK, varken bra eller
 Tycker inte att denna form av

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- Mer om gamla tider och de
 Gammalt och nytt, Gärna
 Aktuella frågor som: Vad

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- En gång per år
 När ny information av intresse
 Aldrig mer, det räcker med

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- Gärna, har material för nästa
 Inte för närvarande, kanske
 Nej, läser helst vad andra

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____
_____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:

Redaktionen c/o Kurt Eriksson

Lindvallsgatan 2

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt **e-post**-adress för er